

A Fővárosi Ítéltábla dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű és II.rendű felperes neve (u.o.) II. rendű felpereseknek - a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 21. napján kelt 68.P.25.450/2013/11. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az I. rendű felperesnek 500.000 (Ötszázezer) forintot és ezen összeg után 2012. augusztus 17. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, míg a II. rendű felperesnek 600.000 (Hatszázézer) forintot és ezen összeg után 2012. augusztus 17. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezi az alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg együttesen az I-II. rendű felpereseknek 50.000 (Ötvenezer) forint plusz áfa összegű elsőfokú perköltséget. Az alperes illetékfizetési kötelezettségét 66.000 (Hatvanhátezer) forintba felemeli, míg az I-II. rendű felperesek illetékfizetési kötelezettségét mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - együttesen az I-II. rendű felpereseknek 25.000 (Huszonötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg az államnak - felhívásra - 88.000 (Nyolcvannyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű felperes országgyűlési képviselő és ... polgármestere, egyben a II. rendű felperesi gazdasági társaság ügyvezetője és résztulajdonosa. Az alperes által kiadott hvg.hu internetes újság 2012. augusztus 16-i számában „Olasz dinnyét forgalmazott a nagybanin razziázó fideszes képviselő cége” címmel cikk jelent meg, melyben az alperes az I-II. rendű felperesek személyiségi jogait sértő kijelentéseket tett.

Az I-II. rendű felperesek a jóhírnevük megsértésének a megállapítását, a sérelmezett közlések eltávolítását, valamint az I. rendű felperes részére 500.000 forint, míg a II. rendű felperes részére 600.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését kérték. Arra hivatkoztak, hogy köztudomású tényként elfogadható, hogy a hazai dinnyetermelők érdekében fellépő országgyűlési képviselőt, a dinnyetermeléssel foglalkozó céget a megjelentek magyarázkodásra kényszerítették, az részükre jelentős

érdeksérelmet okozott. A becsatolt olvasói levelek igazolják, hogy a cikk hatására a felperesek megítélése megváltozott.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa kiadott hvg.hu internetes újság 2012. augusztus 16-i számában „Olasz dinnyét forgalmazott a nagybanin razziázó fideszes képviselő cége” című cikkében azt a valótlan és sértő tényt állította, hogy I.rendű felperes neve fideszes képviselő, illetve a II.rendű felperes neve 2012 nyarán olyan módon forgalmazott importált görögdinnyét, hogy azt saját termelésű áruként tüntette fel, megsértette az I-II. rendű felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az alperes az általa kiadott hvg.hu internetes újság 2012. augusztus 16-i számában „Olasz dinnyét forgalmazott a nagybanin razziázó fideszes képviselő cége” cikkben azt a valótlan és sértő tényt állította, hogy I.rendű felperes neve fideszes képviselő, illetve a II.rendű felperes neve a tevékenysége során háromszoros árréssel értékesítette az általuk felvásárolt görögdinnyét, megsértette az I-II. rendű felperesek jóhírnév védelemhez fűződő személyiségi jogát. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnév védelemhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2012. augusztus 16-i HVG cikkben azt a valótlan és sértő tényt állította, hogy a II.rendű felperes neve 6 forintért vásárolt fel dinnyét.

Az elsőfokú bíróság az I-II. rendű felperesek kártérítés iránti keresetét, amely az I. rendű felperes részére 500.000 forint, míg II. rendű felperes részére 600.000 forint tőke, valamint ezen összegek után 2012. augusztus 17. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére irányult, elutasította.

Az elsőfokú bíróság az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. § (1) bekezdése, illetve ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése, a régi Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával állapította meg az alperes jóhírnév sérelmet megvalósító magatartását, mellyel az I-II. rendű felperesek személyiségi jogát az ítélet rendelkező részében foglaltaknak megfelelően megsértette. A felperesek kártérítési igényének elutasítása indokául az elsőfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy a személyiségi jogsérelem önmagában kártérítésre nem ad alapot, a megalapozott kártérítési keresethez az is szükséges, a felperes igazolja, hogy személyiségi jog megsértéséből eredően, azzal okozati összefüggésben kár érte, amelynek ellentételezésére a keresetében követelt összegű nem vagyoni kártérítés a megfelelő kompenzáció. A nem vagyoni kártérítés megalapozottságát igazolni kell. Álláspontja szerint nem megfelelő bizonyíték, hogy a II. rendű felperesi cég jövedelmi adatai romlottak. A felperesek által becsatolt, a II. rendű felperes dinnye értékesítésével kapcsolatos bevételi adatai ebben a vonatkozásban nem relevánsak, mert kereskedelmi kft. árbevételeinek alakulása számos különböző tényezőtől függ. Az a körülmény pedig, hogy ...n és környékén több településen szórólap formájában is megjelentették az alperesi cikket, az alperesnek nem róható fel. A felperesek nem hivatkozhatnak a sérelem köztudomású voltára sem.

Az ítélet ellen az I-II. rendű felperesek éltek fellebbezéssel. Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a kártérítési kérelmüknek megfelelően. A régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással az

I. rendű felperes részére 500.000 forint, a II. rendű felperes részére 600.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését kérték. Fellebbezésükben azzal érveltek, hogy az I. rendű felperes családja generációk óta dinnyetermeléssel foglalkozik, a II. rendű felperesi vállalkozás kiemelkedő szakmai rangot ért el. A cikkben közöltek a II. rendű felperes szakmai rangját és megbecsülését helyrehozhatatlanul összetörték. Az I. rendű felperes barátai, ismerősei felháborodásukat fejezték ki és elfordultak a felperesektől, ami megmutatkozott a bevételi adatokban is.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I-II. rendű felperesek jóhírnevük sérelme kapcsán keletkezett károkat nem bizonyították, az időmúlásra tekintettel a kártérítés nem indokolt. Utalt a közszereplők nagyobb tűréshatárára is. Nem lehet köztudomású tény az sem, hogy az I-II. rendű felperesek megítélése hátrányosan megváltozott.

Az I-II. rendű felperesek fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett a személyiségi jog megsértését megállapító, valamint a jogsértő közlések eltávolítására kötelező rendelkezése, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja értelmében, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint. E jogszabályi rendelkezés azt jelenti, hogy személyhez fűződő jog megsértése esetében a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. §-a alapján meg kell téríteni azt a kárpótlást is, amely a nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A rendelkezésre álló peradatok szerint a nem vagyoni kártérítés feltételei fennállnak. Az alperes az I-II. rendű felperesek jóhírnevének megsértésével összefüggésben az I-II. rendű felpereseknek nem vagyoni sérelmet okozott. Az I. rendű felperes előadta, hogy családja generációk óta foglalkozott dinnyetermesztéssel, ezen a területen évek alatt kiemelkedő szakmai rangot ért el. Hivatkozása szerint a cikk hatására a barátai, ismerősei elfordultak tőle mondván, hogy ezt nem gondolták volna. Mindezen tényállítást a csatolt Facebook bejegyzések, illetve közvetve a II. rendű felperes dinyeértékesítéssel kapcsolatos bevételének az alakulása is alátámasztotta. Bár a hivatkozott szórólapokat nem az alperes készítette, azonban az általa közölt cikk adott lehetőséget arra, hogy a felperesekről közölt valótlan tényállítások ilyen módon is elterjedjenek. Az elsőfokú bíróság a jóhírnév megsértésének a megállapításával már állást foglalt abban, hogy az I. rendű felperesnek közszereplőként sem kell tűrnie azt a valótlan tényállítást, mely szerint a fogyasztókat megtévesztő, etikátlan piaci magatartást tanúsít. Így az alperesnek az az érvelése, hogy a közszereplők fokozottabban kötelesek tűrni a kritikát, a pernek ebben a szakaszában súlytalan. Az elszenvedett nem vagyoni hátrány kiküszöböléséhez az I-II. rendű felperesek által igényelt nem vagyoni kártérítés nem eltúlzott, a Fővárosi Ítéltábla ezért az alperest az I. rendű felperes javára 500.000 forint, míg a II. rendű felperes javára 600.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére

kötelezte. A régi Ptk. 360. § (1) bekezdése értelmében a kártérítés a károkozás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Az időmúlásnak az alperes érvelésével ellentétben nem az a jogi következménye, hogy a kártérítés már nem indokolt, hanem az, hogy a károkozó a kártérítési összeget késedelmi kamatokkal együtt köteles megtéríteni a károsult részére.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben foglaltak szerint a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest az I-II. rendű felperesek javára perköltség megfizetésére. A perköltség mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az Itv. 59. §-a alapján feljegyzett kereseti és fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a pervesztes alperest kötelezte [6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdései].

Budapest, 2015. december 4.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke

Hidvéginé dr. Adorján Livia s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró